

315.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 24 kwietnia 1923 r.

o zmianach i uzupełnieniach Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządza się co następuje:

§ 1. W części II i III Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt (Dz. U. R. P. № 48, poz. 428) wprowadza się zmiany następujące:

A. We „Wstępie”:

W okresie II w wierszu szóstym słowa „c) oddzielnie za odległość kolei prywatnych” zmienia się na: „c) oddzielnie za odległość każdej z kolei prywatnych”.

B. W części II „Postanowienia taryfowe”:

W punk. 80 w wierszu drugim skreśla się słowo „zawsze”.

C. W części III „Nomenklatura i klasyfikacja towarów”:

W gr. 71 „Barwniki naturalne i sztuczne” pozycja druga „Ziemie i gliny farbiarskie surowe i palone w beczkach lub workach I—V” otrzymuje brzmienie następujące:

„Ziemie i gliny farbiarskie surowe w beczkach lub workach I—V

Ziemie i gliny farbiarskie palone i mielone (farby ziemne) we wszelkiem opakowaniu I—IV”.

W gr. 73 „Nawozy sztuczne i naturalne”, w pozycji pierwszej „Gnój, kompost i t. d.”, po słowach „sól potasowa kałuska” dodaje się w nawiasach słowo „(kainit)” oraz w pozycji drugiej „Mąka kostna i t. d.”, po słowach „azotniak chorzowski” (patrz Dz. U. R. P. z 1923 r. № 17, poz. 112) dodaje się odsyłacz*) (gwiazdkę) oraz w rubryce „uwagi” wstawia się nową uwagę treści następującej:

„*) Do każdej przesyłki wagonowej azotniaku chorzowskiego, mogą być dołączone przez nadawcę dwa specjalne ubrania i dwoje okularów ochronnych, jako przedmioty niezbędne przy wyładowywaniu przesyłki, za które pobiera się opłatę przewozową według tej samej taryfy, co i za azotniak”.

§ 2. W części V Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt „Taryfy wyjątkowe” (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 17, poz. 112) wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

W taryfie № 1-A „Na przewóz ropy naftowej (z gr. 49) w cysternach lub beczkach do rafinerji krajowych” w ust. 1) „Obszar ważności” do spisu stacji Polskich Kolei Państwowych, przy których położone są kopalnie ropy naftowej, włącza się stację „Biecz”.

W taryfie № 1-B „Na przewóz ropy naftowej (z gr. 49) w cysternach lub beczkach, przy udowodnionym wywozie przetworów naftowych zagranicę” w ust. 1) „Obszar ważności” do spisu stacji P. K. P., przy których położone są kopalnie ropy naftowej, włącza się stacje następujące: „Jedlicze”, „Rymanów” i „Sanok”.

W zależności od tego w ust. 2) „Opłaty” tejże taryfy № 1-B tablicę opłat za przewóz ropy naftowej, podaną w punk. a) „Kolejami państwowymi” uzupełnia się w sposób następujący:

Od stacji / Do stacji	Jedlicze	Rymanów	Sanok
Drohobycz	4140	3780	3240
Dziedzice	5360	5600	5910
Gorlice	1220	1670	2340
Iwonicz	540	1670	990
Jasło	540	990	1670
Jedlicze	—	1440	1220
Kołomyja	6540	6330	6020
Krosno	320	1670	1220
Limanowa	3240	3600	4140
Nadwórna	6330	6120	5810
Stanisławów	5910	5700	5360
Stryj	4550	4140	3780
Trzebinia	4820	5085	5360
Ustrzyki	2340	1890	1220
Zagórzany	1220	1670	2340

W ust. 3) „Warunki stosowania” tejże taryfy № 1-B, w punk. 4, wysokość zaliczki „50%”, jaką Dyrekcje kolei państwowych udzielać mogą rafinerjom, zmienia się na „75%”.

W taryfie № 2-C przed ust. 1) „Obszar ważności” dodaje się uwagę następującą:

„Uwaga: Przy przewozie asfaltu naftowego, gudronu, koksu naftowego, mazutu, smoły

naftowej oraz wszelkich odpadków z destylacji nafty stosuje się opłaty podane w rubrykach „b” tablicy stacyjnej do taryfy wyjątkowej № 2-C, jeżeli przewoźne obliczone według taryfy normalnej nie będzie tańsze”.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem 1 maja 1923 r.

Kierownik Ministerstwa Kolei Żelaznych:

Ludwik Zagórny-Marynowski

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Stefan Ossowski*